

overmaade meget. Jeg vil dog ikke paa nogen Maade binde mig til bestemte Tal, det er Enkeltheder, som vi selvfølgelig staa frit overfor og kan behandle i et Udvalg. Jeg giver det ærede Medlem fra Mors (Markvorsen) Ret i, at der her er Tale om en betydelig Stigning.

Jeg stiller mig noget tvivlende overfor den Forandring, der er foregaaet ved enkelte af vore Museer. Det ærede Medlem fra Mors nævnede, at Zoologisk Museum nu faar to Direktører. Jeg er meget velvillig stemt overfor dette fortræffelige Museum, der efter min Mening burde benyttes meget mere af Publikum, end det bliver, som i videnskabelig Henseende har megen Betydning, og hvor der gøres et overordentlig flittigt Arbejde, som er al Anerkendelse værd. Men jeg forstaa alligevel ikke rigtigt den her foreslaaede Forandring. Jeg tror ikke, at man saaledes uden videre kan klippe Traaden over mellem Professor zoologiæ og Museet, og jeg kan ikke se rettere, end at den vil blive overklippet, hvis den foreslaaede Ordning gennemføres. At det skulde være nødvendigt at have to Direktører for dette dog forholdsvis lille Museum, er jeg heller ikke paa det rene med. Det kan være, at der kan anføres vægtige Grunde derfor, naar vi faar Sagen til Behandling i Udvalget, men jeg vil dog antage, at vi i Lønningsudvalget vil være noget ængstelige ved dette. Det, vi er mest bange for i Lønningsudvalget, er Vedtagelser, der medfører Konsekvenser. Indfører vi to Direktører for Zoologisk Museum, er jeg ikke helt sikker paa, om ikke Konsekvensen deraf bliver, at beslægtede Museer stiller Krav om at faa i alt Fald een Direktør. Det er Krav, der under den givne Forudsætning vel snart vil komme fra Geologisk Museum og Botanisk Museum, og saa vil det heller ikke være længe, før det med klare og tydelige Grunde godtgøres, at een Direktør er ikke nok, der maa mindst være lige saa mange som ved Zoologisk Museum. At der indføres Lønningsforbedringer for Museets Personale, er ganske naturligt. Men der er her tillige indført en ny Betegnelse, og det kan, som det ærede Medlem for Mors omtalte i et andet Forhold, blive kostbart. Der er indført Betegnelsen: Museumsadjunkt. Det er neppe rationelt at anvende denne Betegnelse her. Jeg mener, at man maatte kunne finde en Betegnelse, som ikke var hentet fra en anden Institution, idet Gennemførelsen af denne Betegnelse vil medføre nogen Forvirring i Begreberne

og gøre det nødvendigt stadig i Stedet for den blotte Titel „Adjunkt“ at bruge Betegnelser som „Museumsadjunkt“, „Skoleadjunkt“ o. lign. Og det skulde ikke gerne være Formaalet ved en Lovgivning at gøre Forholdene mere komplicerede, end de er, vi skulde snarere søge at simplificere dem saa meget som muligt.

Jeg er desuden ikke sikker paa, at den Form, der er anvendt i Lovforslaget for Universitetets Vedkommende, og som finder sit Udtryk i Bestemmelsen i § 7, hvorefter en bestemt Sum stilles til Raadighed for Administrationen — en Sum, for hvis Anvendelse der nærmere gøres Rede i de Bemærkninger, der ledsager Lovforslaget —, er den heldigste. Vi plejer i Lønningslove at gaa den Vej, at vi nævner de Stillinger, der er ved den Institution, som Loven gælder, og saa bestemmer, at den og den yngste Lønning knytter sig til Stillingerne, og at der er saa og saa stor Stigning for det og det Antal Aar. Dette plejer vi ikke at henlægge til de Lovforslagets ledsagende Bemærkninger. Jeg mener, at det vil være heldigst, om vi, hvis det er muligt, ogsaa i denne Lov gaar den sædvanlige Vej, saa at det af selve Loven fremgaar, hvilke Stillinger der er Tale om, og hvilke Lønninger der knytter sig til disse Stillinger.

Stillingerne under Kvæsturen og Sorø Akademis Kontor er nærmere at sammenstille med Stillinger, som vi tidligere har normeret Lønninger for, end Stillingerne ved de rent videnskabelige Institutioner. Formaalet har der aabenbart været at finde Sammenligninger med Departementschef-, Kontorchef-, Fuldmægtig- og Assistentstillinger i Ministerierne. Men hvis det har været Meningen at føre Lønningerne frem til Standarden fra 1908, maa jeg sige, at man ikke har været absolut heldig. Der er flere Steder Overskridelser, som gaar imod det, jeg har lagt til Grund for min Betragtning: at det er Standarden fra 1908, som vi maa opretholde. Jeg skal blot nævne, at de Stillinger, som man ganske naturligt maa sammenligne med Kontorchefstillingen i Ministeriet, nemlig Kasserer-, Bogholder-, Kassekontrolør- og Forvalterstillingerne, slutter med en Løn af 5,800 Kr., medens Kontorchefstillingen i Ministerierne slutter med 5,500 Kr., ligesom Fuldmægtigstillingerne ved de her nævnte Institutioner slutter med 3,600 Kr. i Stedet for 3,300 Kr. Det er muligt, at der under Udvalgsbehandlingen kan fremføres vægtige Grunde for at gaa højere, end man er gaaet i Lønningsloven for Mi-